

velik prijatelj sv. Frančiška in njegovih redovnikov, je kot 90letni starček na glas zaplakal, ko je prvi zaklical: »Sveta Elizabeta, prosí za nas!« Saj sta tolikokrat govorila s sv. Frančiškom o tej preblagi kneginji, sv. Elizabeti Turingiški. — V mestu Marburg na Nemškem, kjer je sv. Lizabeta živelá in delovala, so spomin njene proglastitve za svetnico praznovali z največjo svečanostjo dne 1. maja 1236 (torej pred 700 leti), ko so njeno truplo, še popolnoma nestrohnjeno, vzdignili iz groba in ponesli v cerkev, katero so njej na čast že leta 1235 za silo pozidali, a šele čez 150 let dokončali. — Kakor sporoča kronika, se je te svečanosti udeležilo do 200.000 vernikov, mnogo škofov in celo sam nemški cesar Friderik II. On je zaprosil za njeno roko, ko je bila vdova, a je odklonila. Zato jo je hotel počastiti pri tej svečanosti. Pomagal je prenesti njene sv. ostanke v cerkev in pri svečani božji službi je pristopil k njej in ji je položil na glavo zlato krono in svečano izgovoril te-le besede: »Ker Te nisem mogel kronati v življenju kot kraljico, Te hočem s to krono počastiti kot kraljico v nebeškem kraljestvu!« — Leta 1235, ko so začeli zidati cerkev na čast sv. Lizabete v mestu Marburg na Nemškem, so začeli zidati cerkev tej svetnici na čast v rojstnem kraju njene matere Gertrude, žene Andreja, kralja Ogrskega. In ta rojstni kraj je — Slovenjgrдец! Bila je grofovskega stanu, grofov Andechs-Meran, ki so imeli svoj sedež v Starem gradu pri Slovenjgradu. Cerkev je pozidal brat Lizabete matere, torej lastni ujec sv. Lizabete, akvilejski patrijarh Bertold grof Andechs-Meran, ki je tudi to prekrasno svetišče sv. Lizabete — sedanjo župno cerkev v Slovenjgradu — dne 30. aprila 1251 sam posvetil. Ta plemeniti patrijarh je kmalu potem umrl (23. maja 1251) v Akvileji. Svoje dedno slovenjgraško lastništvo je daroval akvilejski cerkvi; potem so to prevzeli Habsburžani, od teh pa ljubljanski škofje, ki še imajo sedaj patronat nad župnijo Stari trg pri Slovenjgradu in nad mestno župnijo Slovenjgrдец. — Prekrasna cerkev sv. Lizabete v Slovenjgradu je bila, torej kot prva cerkev njej na čast pozidana. In to je povod, da celjska tretjeredna skupščina poroma k njej v nedeljo 10. maja, da tako dostojno počasti njen 700letni spomin, odkar je svetnicam prišteta in da se priporoči njeni priprošnji in njenemu varstvu. Temu romanju se naj pridružijo vsi tretjeredniki na progi Celje—Slovenjgrдец, pa tudi drugi, ki niso v III. redu, so vabljeni.

Načrt romanja je ta-le:

V nedeljo pelje posebni vlak iz Celja in sicer ob 8. uri zjutraj; stoji na vseh postajah do Velenja, potem v Doliču in Mislinju. V Slovenjgrдец pridemo ob 10.40; gremo v procesiji v župno cerkev sv. Lizabete, tam bo ob 11. uri pridiga (g. župnik Soklič) in sv. maša. Ob dveh boho šmarnice in litanije v Starem trgu. Ob treh popoldne bo v društveni dvorani govor g. dekana Fr. Ka. Meška, nato gledališka predstava »Sv. Lizabeta«, ki jo bodo proizvajale klarice pod vodstvom šolskih sester iz Celja. Ob pol sedmih zvečer se vrnemo domov in smo ob pol devetih zopet v Celju. Vsak si kupi na svoji postaji nedeljsko karto, ki velja tja in nazaj. Stane od Celja 28 Din, od drugih postaj pa tem manj, čim krajša je proga. Na veselo svidenje!

All si že obnovil naročnino?

Romanje na Trsat in izlet z ladjo po morju na prekrasni otok Rab, bo letos o binkošnih pod zelo ugodnimi pogoji. Iz vseh krajev Slovenije so že priglášeni romarji. Tudi vi se boste ude-

ležili tega romanja, če preberete podrobna pobjasnila, ki jih pošlje vsakmur zastoj pisarna: »Po božjem svetue«, Ljubljana, Šentpeterska vojašnica.

G. Vlado Pušenjak †.

Iz življenja in delovanja.

Vse je presenetila 23. aprila nenadna vest, da je podlegel v Mariboru srčni kapi g. Vlado Pušenjak, nadrevizor Zadrúžne zveze, bivši dolgoletni poslanec, mariborski občinski odbornik itd.

Rajni se je rodil leta 1882 na Kapeli pri Radencih. Kmalu po končani gimnaziji se je posvetil zadrúžništvu, katerega je študiral v Nemčiji v Darmstadtu. Ko se je vrnil iz tujine, je stopil v službo pri Zadrúžni zvezi v Ljubljani leta 1907, kjer je neumorno deloval do mnogo prerane smrti. Pušenjakovo delo so vse naše posojilnice, hranilnice in razne zadrúge po Slov. Štajerskem, katere je nadziral in jim je bil preizkušen svetovalec do zadnjega izdihljaja, dobro poznale.

Za narodnega poslanca je bil izvoljen dne 28. novembra 1920 in je z veliko vnemo ter požrtvovalnostjo zastopal v parlamentu težavna in obsežna okraja Slovenjgrдец in Gornji grad. Velike so njegove zasluge, katere si je pridobil kot finančni strokovnjak v finančnem odboru. Mnogo se je trudil za povzdigo gospodarstva v Mariboru, kjer je bil več let član občinskega odbora in je bil predsednik upravnega sveta mestne hranilnice. Posebno je še treba poudariti, da je bil rajni Vlado, odkar se je pojavil v javnosti, eden najbolj vnetih sotrudnikov »Slovenskega gospodarja« in sploh vseh političnih in gospodarskih listov naše stranke. — Zapušča ženo in štiri otroke.

Zadnje spremstvo.

Zadnje spremstvo enega najboljših naših gospodarskih strokovnjakov se je začelo razvijati v častnem številu v soboto 25 aprila ob pol 5. popoldne izpred hiše žalosti na Miklošičevi cesti.

Pred hišo Zadrúžne zveze je opravil mrtvaške molitve ob asistenci g. stolni župnik Umek. Nato sta se poslovila od rajnega g. mestni župan dr. Juvan in za Mestno hranilnico g. V. Grčar. Žalostinko je zapel moški zbor pevskega društva »Maribor«, nakar se je začel pomikati dolg sprevod mimo stolne cerkve na Glavni trg in na pobreško pokopališče.

Kot odposlanec vlade je bil v sprevedu g. minister dr. Krek, dva zastopnika stolnega kapitlja, pokojnikovi bivši poslanski tovariši, nekateri sedanji poslanci JRZ, bivši mariborski župani, zastopnika političnih oblasti ter mnogo Pušenjakovih prijateljev, znancev in vseh onih, ki so in bodo znali ceniti njegovo veliko gospodarsko delo za Slovensko Štajersko.

Od odprtem grobu sta govorila o rajnega zadrúžnih in političnih zaslugah pomembne besede g. mestni župnik in mariborski podžupan g. Franjo Žebot.

Po odpetju in odigranju žalostinke je pokrila slovenska zemlja truplo toliko let prezgodaj preminulega vsestransko delavnega moža, katerega bo težko pogrešala kot preizkušenegega finančnega strokovnjaka ne samo Slovenija — da, vsa Jugoslavija!

Osebné vesti.

Peddesetletnico je obhajal 24. aprila naš ban g. dr. Marko Natlačen. K jubileju naše častitke!

Duhovniške vesti. G. župnik v Ločah 60 letnik. Duhovni svetnik in župnik v Ločah g. Marko Žičkar je obhajal 23. aprila 60 letnico. Rojen je v Sevnici ob Savi. Študiral je v Celju in v Mariboru in je prejel mašniško posvečenje leta 1898. Kaplanoval je v Grižah in Konjicah, odkoder je prišel za župnika k St. Jerneju pri Ločah. Od leta 1918 je na občo zadovoljnost župnik v Ločah. Kot neustrašen narodnjak je bil med svetovno vojno preganjan in so ga gnali žandarji v Gradec. Delavnemu in zaslužnemu duhovniku, narodnjaku in kulturno-gospodarskemu delavcu k jubileju naše čestitke! — Inštaliran je bil 27. aprila na župnijo Sv. Pavel pri Preboldu dosedanji g. župnik v Breznu, Marko Sagaj. — Župnik pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu je postal g. Vinko Holeman, provizor istotam.

Katehetski izpit so napravili pred drž. komisijo na ljubljanskem moškem učite-

ljišču gg. frančiškani p. Kasijan Farič, katehet na pomožni šoli v Mariboru, p. Ciprijan Napast, katehet na osnovni šoli v Novem mestu, in p. Rupert Suhač, katehet na krčevinski šoli pri Mariboru.

Smrti našega vzornega moža. Pri Sv. Križu pri Rogasški Slatini je umrl v starosti 76 let tamošnji bivši trgovec, veleposestnik in gostilničar g. Franc Ogrizek. Rajni je bil vzor krščanskega moža, vedno zavednega Slovenca ter požrtvovalnega delavca za splošno dobrobit okolice, v kateri je živel. Veliko dobrega je storil cerkvi, duhovnikom in za reveže ter navsveta potrebne je bila njegova hiša vsa leta njegovega samostojnega delovanja odprto zatočišče. V vzgledni ljubezni je živel s svojo blago ženo Reziko, ki je umrla pred dobrim letom in je njena smrt dobrega Franca silno potrla. Bil je vsa leta zvest naročnik krščanskega časopisja in se je neustrašeno boril s soprogo vred v vrstah naše stranke. Dobremu Francu bodi Vsemogočni obilen plačnik za vse brezštevilne dobrote, katere je delil v življenju! Vsi, ki smo poznali Francovo blago srce, ga bomo ohranili v trajno hvaležnem spominu. Žalujočim sorodnikom naše sožalje!

60 letni jubilej znanega ter priljubljenege veletrgovca. V Celju je praznoval dnc